

Въ вторникъ, на 6-и августъ, часътъ около 3 заранъта, откъмъ Ловечъ се зачуха топовни гърмежи, изпървомъ рѣдки и послѣ все повече и повече чести. Прѣдполагаше се, че турскитѣ войски въ Ловечъ се биятъ съ неприятеля.

Османъ паша сформира веднага една силна колона, състояща се отъ петъ баталиона, 150 души конници, и три топа, командата на която повѣри на бригадниа генералъ Еминъ паша, комуто аташира полковника отъ генералния щабъ Тефикъ бей и му заповѣда да тръгне за Ловечъ на помощъ. Понеже Ловечъ се намира на едно разстояние около 24 километра отъ Плѣвенъ, мжчно бѣ за пѣхотата да прѣмине това разстояние, даже съ усиленъ маршъ, за по малко отъ 6 часа. Марешала заповѣда на черкезкитѣ конници да тръгнатъ напредъ и да стигнатъ колкото се може по скоро прѣдъ Ловечъ, съ цѣль да обърнатъ вниманието на неприятеля и да попречатъ на операциитѣ му. Слѣдъ заминаването на отряда, гърмежа на топоветѣ продължава докъмъ пладнѣ и слѣдъ това прѣстана, като се поднови пакъ едва надвечеръ. Понеже неприятеля бѣше скжсалъ телеграфнитѣ жици, то нѣмаше възможность да се получатъ, каквито и да било извѣстия. Почнали бѣха вече да се страхуватъ, да не би въ Ловечъ да се е